

lečně a nedílně, takže měla příslušet oběma nebo nikomu z nich a že smlouva neměla nabýti nebo pozbyti účinku jen pro jednoho z nich bez druhého (sb. n. s. čís. 7323). Z toho plyne, že oba manželé jsou ve sporu o vyklizení bytu, jimi společně najatého, nerozlučnými společníky, že nemůže o vyklizení býti žalován jen jeden z nich, nýbrž musí býti žalováni oba. Námitka žalovaného Emila B-a, že není k žalobě pasivně legitimován, je tedy oprávněna. Proto není třeba řízení doplniti, nýbrž věc jest již nyní zralá k rozhodnutí.

Čís. 12321.

**Výkonem poznámky pro zamýšlené zadlužení byl zmocněncův zá-
krok na základě udělené mu plné moci ukončen. Ve svolení zmocněnce
ke vtělení zástavního práva pro poskytnutou zápůjčku na nemovitostech
zmocnitelových jest spatřovati samostatný nový zákrok.**

(Rozh. ze dne 3. února 1933, R I 1128/32.)

Knihovní návrh Ferdinanda B-a jako plnomocníka Gustava Z-a, by podle dlužního úpisu ze dne 27. ledna 1932, plné moci ze dne 21. února 1931 a usnesení okresního soudu v K. ze dne 24. února 1932 bylo vloženo zástavní právo za pohledávku JUDr. Oldřicha Sch-a ve výši 30.000 Kč se 6% úroky, 6% úroky z prodlení a vedlejšími závazky do výše 3.000 Kč v pořadí poznámky zamýšleného zadlužení dle onoho usnesení a by bylo poznamenáno, že vložka čís. 1635 jest vkladbou hlavní, další vložky pak vkladbami vedlejšími, soud prvé stolice zamítl. Rekursní soud vyhověl knihovní žádosti. Důvody: První soudce zamítl knihovní návrh z důvodu, že dlužní úpis jest podepsán plnomocníkem Gustava Z-a, plná moc vydána byla 21. února 1931, dlužní úpis však vydán byl teprve 21. ledna 1932, tedy po smrti Gustava Z-a, jenž zemřel 17. září 1931. Smrtí Gustava Z-a zanikla prý plná moc Ferdinanda B-a, dlužní úpis není schválen pozůstalostním soudem, a nelze proto podle těchto listin žádaný vklad povolit. Poznámka pořadí má prý jen formální význam, poněvadž jí nenabývá ještě věřitel zástavního práva. Stížnost má rekursní soud za oprávněnou. Skutečností, že se navrhovatel vykázal podle §§ 54 a 56 kn. zák. usnesením, jímž byla povolena poznámka pořadí zamýšleného zadlužení, nelze přikládati význam jen formální, nýbrž skutečnost tato ve spojení s plnou mocí prokazuje, že již tímto dnem vlastník nemovitosti zmocnil svého věřitele pokud se týče svého plnomocníka Ferdinanda B-a, by si příslušnou částku dal vtělit na jeho nemovitosti v pořadí poznámky zamýšleného zadlužení. Právě tak, jako jest lhostejno, že dlužní úpis jest vydán teprve po změně majitelů nemovitosti (§ 56 kn. zák.), jen když se tak stalo ve lhůtě § 55 knihovního zákona (srov.

rozh. nejv. soudu čís. 7251 sb. n. s.), nemůže míti vliv na věc smrt zmocnitelovou, ježto plná moc vztahuje se zde na vykonání určitého příkazu a nezanikla proto smrtí zmocnitelovou podle § 1022 obč. zák.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Podle ustanovení § 1022 obč. zák. zaniká plná moc zpravidla i smrtí zmocnitelovou i smrtí zmocněncovou a výjimkou z toho se stanoví v druhé větě téhož zákonného předpisu, že zmocněnec má právo a povinnost jednání dokončiti, nelze-li začaté jednání přerušiti bez zřejmé újmy dědiců nebo vztahuje-li se plná moc i na případ smrti zmocnitelovy. Že tu nejde o tento případ, jest podle obsahu plné moci nepochybné, a o onen případ nemůže tu jíti proto, že provedenou poznámkou poradí pro zamýšlené zadlužení byl zmocněncův zákrok na základě udělené mu plné moci ukončen, takže, když napotom ujednal po smrti zmocnitel s Dr. Sch-em poskytnutí zápůjčky 30.000 Kč, a dal svolení ke vtělení zástavního práva pro poskytnutou zápůjčku na realitách zmocnitelových, jest v tom spatřovati samostatný nový zákrok.

Čís. 12322.

Zůstavitel musí své jméno napsati na konci textu, není však nutné, by bylo umístěno za veškerým textem, jen když jde o jeho podpis.

Obsahem poslední vůle zůstavitelovy jest podle zevnějšku listiny, na níž jest napsána poslední vůle, vše to, co je napsáno na obou stranách listiny, aniž lze v řízení podle § 126 nesp. říz. rozhodovati otázku, co jest rubem a co jest lící listiny.

Nesou-li obě strany listiny podpis zůstavitele, učiněný na jedné straně úplně na konci textu, na druhé straně vedle posledního řádku textu, nelze, pokud jde o vnější úpravu, tvrditi, že poslední pořízení zůstavitelovo není kryto jeho podpisem.

(Rozh. ze dne 3. února 1933, R I 1142/32.)

K pozůstalosti po Františku M-ovi přihlásila se »Volná myšlenka« jako dědička ze závěti a zůstavitelův bratr Jan M. jako dědic ze zákona. Soud první stolice poukázal na pořad práva dědice ze zákona. Rekursní soud poukázal na pořad práva dědičku ze závěti.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

V pozůstalosti, o níž jde, byly podány dvě dědické přihlášky, opírající se o různé důvody delační, a to stěžovatelova, opírající se o závěť, a zákonného dědice, popřevšího pravost a platnost závěti, opírající se o zákon. Bylo se tudíž při rozhodování o rolích procesních řídití zásadou § 126 první odstavec nesporného pat., že jest proti dědici, který